

III. A beszámolók hangsúlyozták, hogy a járvány szokatlanul nyáron érkezett, és járvány következtében megnőtt a halálos tüdőgyulladások, mellhártyagyulladások száma. A mortalitás pedig ijesztő volt, a kórházi esetek 80%-a volt halálos.

1918. szeptember 30. -án kiadott rendeletével elrendelte az oktatási intézmények – kivéve az egyetemek és egyes tanoncotthonok – bezárását, megtiltotta látogatást a kórházakban és előírta a fertőzöttek szigorú elkülönítését. Majd egy következő rendelet az influenza fertőzöttek kötelező bejelentését írta elő. A mulasztást pénzbüntetéssel sújtották.

A betegség eloszlása Budapest területén egyenletes, a betegek 90 %-a a 14-35 éves korosztályba tartozik, és különösen nagy a nők száma. A statisztikák a be nem jelentett eseteket nem is tudták jelezni, tehát a megbetegedések száma nagyságrenddel magasabbra tehető.

(...) az intézkedések közül az első a tájékoztatás volt, napilapokban és hirdetményeket tartalmazó falragaszokon tájékoztatták a lakosságot a tünetekről és a teendőkről.

A mozik, mulatók, egyetemek nyitvatartása korlátozódott. A kávéházak férőhelyeit csökkenteni kellett, alaposabb és időnkénti rendkívüli takarítást, valamint szellőztetést írtak elő zárt ajtók mellett. A Zita Kórházban 1107 ágy elkülönítésére került sor, de a nagy része már eleve foglalt volt influenza betegekkel.

A civilek bevonása az ún. egészségőrök révén történt. Ők ellenőrizték, hogy a fertőzöttek lakására kikerült-e a vörös cédula, a családtagok nem sértik-e meg, az iskolába vagy munkába járás tilalmát.

A budapesti polgármester a járvány megállapítása után, 1918. október 6-án rendeletet bocsátott ki az influenza-fertőzöttek kötelező bejelentéséről, amit visszamenőleg október 1-jétől rendelt el. A súlyos helyzetre tekintettel az érintettek három napot kaptak a kért adatok benyújtására. A beérkezett jelentések alapján 1918. október 1-9. közötti periódusban az előző évihez képest tízszeresére nőtt a tüdőgyulladásban elhunytak száma, sőt, szeptember 23. után már az influenza megjelölést alkalmazták.

III. Kérdések:

A kórházakba jutott fertőzöttek hány százaléka nem élte túl a betegséget?

Milyen intézkedések léptek életbe az 1918. szeptember 30-án kiadott rendeletben?

Az rendeletben kiadott intézkedések megszegését mivel büntették?

Kik voltak az egészségőrök? Mi volt a feladatuk?

Miért volt nehezen megoldható a kórházi ágyak kiürítése?

Honnan lehet tudni, hogy a spanyolnáthában elhunyt betegek száma magasabb lehetett? Keress erre utaló részeket a szövegben!